

Putin vender flanken

4. september 2015 – Kendsgerningen er, at Rusland er ved at positionere sig for at udelukke Obamas ISIS-mulighed. Der foregår en virkelig russisk mobilisering for at forsvare Syrien; nægtelserne heraf er løgne. Putin må foretage en intervention. Et luftangreb ville være det meste effektive; en kirurgisk militæroperation. Han må knuse ISIS.

Putin er parat til at gøre dette, og spørgsmålet er der.

Man skal ikke lade sig forvirre. Obama er udmanøvreret, og hans venner i ISIS vil blive jagtet og jaget ud; der er intet, han kan gøre. Det skal ingen sætte spørgsmålstejn ved.

Nu er den tyrkiske regering også i vanskeligheder. Hele den saudisk-tyrkiske akse er i vanskeligheder. Russerne har fortalt tyrkerne, at Erdogans årelange indsats (sammen med Obama) for at vælte Assad var en direkte, strategisk provokation imod Rusland. Kræfter i Tyrkiet bliver nu nødt til at indlede tiltag imod Erdogan.

Putin ved udmærket, hvad det er, man forbereder i Ukraine. Han ved alt om Obamas fremstød for konfrontation med Rusland; han har taget alt dette i betragtning. Man kan ikke vurdere ud fra deduktioner. Lige nu har Putin bevæget sig i en retning, der må gennemføres. Det er i færd med at blive gennemført; hvordan og hvornår står ikke klart; det kunne være umiddelbart forestående.

Det er en flankeoperation for et afgørende forsvar for den legitime, syriske regering og den syriske stats integritet.

Samtidig med, at man i Beijing i går fejrede 70-året for sejren i Anden Verdenskrig, med en militæropvisning, der var så imponerende som ingensinde før, gjorde man det hermed klart, at Kina er klar over Obamas planer for krig mod dem, og de står fast sammen med Putin.

I tæt relation til disse overvejelser bør man fremstille den igangværende, såkaldte flygtningekrise på en anden måde, som Lyndon LaRouche gjorde det sidste lørdag på Manhattan: som et generelt massebord. Det er i gang netop nu, det er med overlæg, og det vokser. De folk, der tillader det at ske, er dem, der ikke vil tage Obamas drab på Gaddafi op, og dernæst Obamas mørklægning af det mord, han begik på den amerikanske ambassadør til Libyen og tre andre, amerikanske embedsmænd. Det er spørgsmålet.

På det tidspunkt sagde Lyndon LaRouche, at Obamas mord på Gaddafi i oktober 2011 var en markør for Det britiske Imperiums plan om at indlede generel krig. Nu kan det ikke benægtes.

Det nuværende massebord finder sted i forskellige områder. Direkte over Middelhavet; sidelæns, fra Tyrkiet og ind i Grækenland; det er i Europa; det er i Afrika. Og Obama er hovedsponsor af dette – det er pointen.

Planen om massebord ligger implicit i hele Obamas handling. Der, hvor nogen gør sådan noget, som han gør, er der selvfølgelig en plan eller hensigt involveret. Og han holder sig til sin plan. Han er en utrolig ond sjover.

Obamas handlinger har massebord som sine virkninger. Det er Obamas mønster; det er ikke bare virkningen. Obama gjorde, hvad han gjorde. Han var skyldig i en forbrydelse i Nordafrika, og denne kriminalitet foregår stadig. Det foregår, og det fortsætter. Det kommer nu op til overfladen. Hans løgne og hans forbrydelser med mordene på vore regeringsfolk. Han er en morder af amerikanske embedsmænd. Det er, hvad der er viklet om halsen på Hillary.

Syrisk menneskerettighedsgruppe dokumenterer ISIS' brug af kemiske våben

3. september 2015 – Det Syriske Netværk for Menneskerettigheder har dokumenteret mindst fire nylige tilfælde, hvor kæmpere fra Islamisk Stat (ISIS) har brugt kemiske våben under kampe i både Syrien og Irak. Som Daily Telegraph i dag rapporterer, har ISIS-kæmpere to gange brugt sennepsgas i nylige angreb på den vigtige by, Marea, i det nordlige Syrien, nord for Aleppo. I de seneste flere dage har ISIS affyret raketter fyldt med kemiske våben nord for Mosul i Irak. Et tidligere angreb imod Peshmerga-styrker (kurdiske) i Iraks kurdiske region involverede også anvendelsen af kemiske våben, iflg. eksperter, der overvågede området og interviewede øjenvidner og hospitalspersonale.

I en relateret udvikling, der indikerer intensiteten af ISIS' fremgang, rapporterede Al Jazeera om intense kampe mellem Islamisk Stat og rivaliserende oprørsgrupper i det sydlige distrikt i Damaskus, blot tre mil fra byens centrum.

De intense kampe i udkanten af Damaskus og ISIS' brug af kemiske våben gør de rapporter mere troværdige, der handler om, at Rusland overvejer at levere direkte militærstøtte til Assad-regeringen, som tillæg til de diplomatiske initiativer, der er taget i de seneste måneder, for at genoplive Genève-fredsforhandlingerne.

Foto: Offer for sennepsgas. Arkivbillede.

POLITISK ORIENTERING 3. september 2015: Den første dansker i rummet. Se også 2. del (3 min.)

Med næstformand Michelle Rasmussen

Se den oprindelige video: Andreas Mogensen, dansk astronaut til ISS – se EIR's interview fra 10. okt. 2014

2. del (3 min.)

Lydfilen:

Forbereder Rusland militærintervention for at støtte Assad i Syrien?

3. september 2015 – I løbet af de seneste 36 timer har israelske og amerikanske medier rapporteret, at den russiske præsident Vladimir Putin forbereder udsendelse af russiske militærstyrker til Syrien for at støtte Bashar Assad-regeringen og gennemføre nye militæroperationer imod Islamisk

Stat og andre jihadist-oprørere. Den oprindelige rapport om den planlagte russiske udsendelse af kampfly, piloter og supportpersonel kom fra de israelske websider Ynet og Debka, der begge normalt kan anses for at være upålidelige. Men amerikanske efterretningskilder påpegede, at russiske regeringsfolk i hemmelighed har ført forhandlinger med Israel om »de-konfliktionsprotokoller« og adgang til overflyvning i tilfælde af russiske operationer med luftvåbnet. Den samme amerikanske kilde indikerede, at russiske og iranske regeringsfolk har holdt møder om situationen i Syrien, der forværres. Ifølge disse redegørelser har Rusland været kritisk over for Irans fremgangsmåde i den syriske situation, der har været koncentreret om at beskytte de syriske områder nær den libanesiske grænse, som er vitale for Hezbollahs sikkerhed, snarere end at forsvare landets suverænitet som helhed og behovet for at bevare en forenet, syrisk stat under den retmæssigt valgte Assad-regering.

Den amerikanske kilde skønnede, at Rusland ville skulle udsende mindst 2.000 flyfolk og supportpersonel. Beslutningen om direkte at udsende militærstyrker til Syrien imod ISIS reflekterer, hvis det bekræftes, Putins og Kremles toprådgiveres konklusion om, at diplomatiske initiativer alene ikke vil bringe konflikten til en afslutning og besejre ISIS. Putin er klar over, at det amerikanske militær anser besejringen af ISIS for at være førsteprioriteten i både Syrien og Irak.

De israelske nyhedsrapporter om den forestående russiske udsendelse blev støttet i går af en lang artikel i *Daily Beast* af Michael Weiss, en velkendt Ruslandshader. Under overskriften, »Rusland sætter fod på jorden i Syrien«, citerede Weiss nylige presseredegørelser om russisk udsendelse af landtropper i Syrien og tilføjer,

»En rapport har endda angivet, at russiske piloter gearer op til at flyve missioner sammen med det syriske luftvåben og nedkaste bomber ikke blot over ISIS, men også over anti-Assad-

oprørere, der måske, måske ikke, er allieret med USA eller dets regionale allierede.»

Weiss citerede Ynet-artiklen af Alex Fishman, der citerede vestlige diplomatiske kilder, der siger

»tusinder af russisk militærpersonel [sic] er klar til at lande i Syrien, inklusive: Rådgivere, instruktører, logistisk personel, teknisk personel, medlemmer af luftbeskyttelsesdivisionen og piloterne, der skal operere flyene.»

Weiss måtte indrømme, at den russiske intervention ikke ville være chokerende i betragtning af de hidtidige, amerikansk-ledede operationers fiasko. Han citerede også den syriske regeringstilknyttede Al Watan-avis, der den 26. aug. rapporterede, at Rusland planlægger at bygge en sekundær flådebase i Jableh på Middelhavskysten, 15 mil syd for Latakia. Avisen rapporterede, at Rusland afvejer direkte militærintervention eller, som alternativ, en FN-sponsoreret, international, fredsbevarende styrke.

LaRouche: Putin kan ændre spillet med intervention i Syrien

3. september 2015 – Midt i udbredte rapporter om, at den russiske præsident Vladimir Putin står for at intervenere militært i Syrien for at forsvare præsident Bashar Assads suveræne regering mod Islamisk Stats (ISIS) folkemorderiske galninge, har Lyndon LaRouche bakket op om Putin. En russisk militærintervention på dette tidspunkt ville være en »faktor,

der ændrer spillet«, der på afgørende vis ville forhindre præsident Barack Obamas planer om en militær konfrontation med Moskva i at lykkes.

I løbet af de seneste 48 timer har nyhedsrapporter fra et bredt udvalg af medier alle indikeret, at Putin står over for at sende russiske kampfly og så mange som 2.000 russiske piloter og supportpersonel til Syrien for at forsvare landet imod det igangværende ISIS-angreb. En syrisk avis, der står Assad-regeringen nær, rapporterede, at Rusland er i færd med at planlægge bygningen af nye flådefaciliteter på Middelhavskysten nær byen Latakia, og at personale fra det russiske luftvåben er ved at flytte ind på baser i udkanten af Damaskus og snart vil lancere luftoperationer imod ISIS og andre jihadistoprørere i samarbejde med det syriske luftvåben. Ifølge en amerikansk efterretningskilde har Rusland ligget i hemmelige forhandlinger med Israel for at undgå en konfrontation og har også ført rådslagninger med Iran om koordinering af støtten til Assad-regeringen. I løbet af de seneste dage har Daily Telegraph bekræftet, at ISIS har anvendt sennepsgas og andre kemiske våben under angreb på byer i både det nordlige Syrien og i Iraks kurdiske region.

LaRouche bemærkede i dag, at

»Putin er den eneste, der har autoritet til at støtte Syrien militært. Det er en faktor, der omgående kan ændre spillet, som nu er på bordet.«

LaRouche tilføjede, at en sådan handling fra Putins side ville være som respons på den kendsgerning, at Obama har taget skridt til handlinger, der

»optrapper et træk hen imod at knuse Syrien. Hvis Putin handler nu for at give militærstøtte, bliver Obama trængt op i en krog. Hele hans politik med krigsprovokation imod Rusland vil falde fra hinanden«.

LaRouche bemærkede yderligere, at Putin tidligere har fremvist

den form for lederskabskvaliteter, hvor han kan handle beslutsomt, konfronteret med en eksistentiel trussel.

»Det så jeg personligt i perioden 1998-99, da Putin konfronteredes med en betydelig destabilisering fra tjetjenske terrorister.«

Bedrageriet med interventionerne i Irak og Syrien fra amerikansk, saudisk, tyrkisk og katarisk side er blevet afsløret af den kendsgerning, at, efter to års kontinuerlige militæroperationer, har ISIS og andre jihadist-fronter som Nusra Front fortsat bredt sig og grebet mere territorium og trukket udenlandske kæmpere, der meget belejligt slipper over grænsen fra Tyrkiet ind i Syrien og Irak, ind. General Michael Flynn, tidl. chef for Defense Intelligence Agency (DIA), har, i et interview fra 29. juli 2015 med Al Jazeera TV, gjort det klart, at præsident Obama med overlæg gav sin støtte til jihadisternes, på trods af direkte og detaljerede advarsler om konsekvenserne fra DIA og andre amerikanske efterretningstjenester. Yderligere en tidligere topembedsmand fra DIA påpegede, at, da NATO, på anmodning fra den tyrkiske regering, etablerede Patriot-missilbatterier langs den tyrkiske grænse med Syrien, skabte de rent faktisk en flyveforbudszone, i hvilken Nusra Front og ISIS frit kunne operere uden trussel om bombing fra det syriske luftvåben.

Putin befinder sig i en position, hvor han fundamentalt kan ændre den strategiske balance, globalt, ved at foretage denne forebyggende handling til støtte for Assad-regeringen. Putin er udmærket klar over præsident Obamas forpligtende engagement for at fremprovokere en generel krig med Rusland.

LaRouche konkluderede:

»Det er ikke længere muligt at undgå en konflikt. Under disse omstændigheder er den eneste til rådighed stående mulighed den passende, forebyggende flankoperation. Jeg kan ikke med sikkerhed sige, at Putin vil gennemføre interventionen i

Syrien. Jeg anser det for højst sandsynligt, at han vil handle og vil levere et dødeligt slag mod ISIS og ændre det hele.«

USA: Fremtrædende personer advarer om generel krig

31. august 2015 – Advarslen fra tidligere embedsmand i Det amerikanske Udenrigsministerium, William R. Polk, fra 28. aug., »Nærmere randen af atomkrig«, har sat alarmklokkerne i gang over den ekstreme fare, der ligger i USA's og NATO's bevægelse frem mod konfrontation med Rusland over Ukraine, når der ikke er nogen JFK i Det Hvide Hus til at sikre, at der ikke kommer en atomkrig. Først fremkommet i *Consortium News* udlægges advarslen mange andre steder, med start på Antiwar.com, der er meget læst, den næste dag. Den var udlagt som hovedtema her til morgen på den respekterede, pensionerede DIA-oberst Patrick Langs blog »Sic Semper Tyrannis«. Med den barske titel, »Polk om faren for atomkrig«, og med Polks udtalelse om, at »Jeg frygter, at vi atter går farlige tider i møde« som indledning, gjorde Polk sine aktive læsere, bestående af amerikanske militære officerer, både pensionerede og i aktiv tjeneste, opmærksom på den umiddelbare fare for atomkrig.

Sputniks historie i dag om Polks artikel, med titlen »Nedtælling til Dommedag: Amerikanske høge presser verden til randen af atomkrig«, skabte en hel ny runde af dækning på amerikanske og internationale websider. Den russiske webside har denne barske indledning: »Amerikanske neokonservative forværrer med overlæg spændinger med atombevæbnede Rusland og

presser tankeløst verden til randen af en generel atomkrig, advarer veteran i rådgivning om udenrigspolitik, dr. William R. Polk. Washington er i færd med at gå tilbage til konfrontation med Moskva i koldkrigsstil over Ukraine og glemmer tilsyneladende, at Rusland stadig har et atomvåbenarsenal, der er lige så stort og anvendeligt som USA's.«

Pensionerede oberstløjtnant Lawrence Wilkerson, udenrigsminister Colin Powells stabschef, istemte de voksende advarsler om, at verden befinder sig på randen af en ny, global konflikt, i et interview for nylig med den lettiske radiostation, Radio Baltkom. Sputnik har en historie om dette interview den 30. aug., »Rusland har ingen planer om at angribe noget NATO-medlem«, på mange sprog, og som også blev samlet op af andre. Sputnik rapporterede:

»De vestlige regeringsfolk, i både nutid og fortid, der giver Rusland skylden for den ukrainske borgerkrig, fremstiller ofte Moskva som en umiddelbar fare for NATO-medlemsstater, især de baltiske nationer. Der er intet hold i disse bekymringer, fastholder Lawrence B. Wilkerson. Rusland har ingen planer om at angribe Letland, Litauen og Estland, eller noget andet medlem af den Nordatlantiske Alliance for den sags skyld, sagde den tidligere, højtplacerede embedsmand til Radio Baltkom ...

Alligevel er Wilkerson bekymret over, at der kunne vokse en storkonflikt ud af en hændelse eller en misforståelse. *The Republican* advarede ledere i Washington, Paris, Berlin, London og Moskva og andre steder imod at antænde gnisten til en krig og bad dem indtrængende om at anvende diplomati. En ny, global konflikt ville være en katastrofe for hele verden, inklusive for dem, der fremprovokerede den.«

Nyt regionalt NATO-hovedkvarter i Rumænien; Inddæmningen af Rusland fortsætter

2. sept. 2015 – I denne uge begyndte den nye NATO Sydøstlige Multinationale Division at operere i Bukarest, det første af fem regionale NATO-centre, der vil være operationelle ved årets slutning. Den rumænske facilitet, der åbnede den 31. august, skal være kommando- og kontrolcenter. Den næste bliver Litauen og Polen (tungt udstyr), efterfulgt af yderligere to. Ifølge nyhedsrapporteringer fra *Frankfurter Allgemeine Sonntagszeitung*, har NATO skruet tempoet i vejret mht. at omringe Rusland med militærbaser – som er krigsprovokerende.

Den tyske avis giver detaljer fra *Baltic News Network*. En artikel fra *BNN* i går rapporterer, at NATO har planlagt baser i Letland, Litauen, Estland, Rumænien og Polen.

»NATO har planlagt at diskutere dette initiativ mere detaljeret under NATO-topmødet i Wales den 5. og 6. september. Disse baser vil blive brugt til logistik, rekognoscering og planlægning af missioner, og vil have permanente, multinationale stabe på mellem 300 og 600 ansatte pr. base«,

Sagde Rumæniens *Business Review*, idet de citerede en unavngiven kilde. For desuden at prale med, hvordan USA beskytter sine allierede,

»har Pentagon deployeret to MQ-1 Predator langtrækkende, ubemandede overvågningsdroner og 70 flyfolk til Letland på en uddannelsesmission, sagde det amerikanske

Forsvarsministerium«,

rapporterede *Russia Today* i går.

BNN-artiklen fortsatte med at bemærke, at ud over baser, har NATO også

»planlagt at etablere en hurtig reaktionsstyrke på omkring 4.000 soldater. Disse styrker ville blive sendt til en kriseregion inden for syv dage, som det rapporteres af kilden.«

Avisen rapporterede også, at NATO-medlemsstater er nået til enighed mht. et hemmeligt program.

»I dette 20-sider lange dokument nævnes Rusland som 'en trussel til euro-atlantisk sikkerhed'.«

NATO's nye Sydøstlige Multinationale Division i Bukarest vil koordinere med NATO's operationer i Rumænien og Bulgarien, iflg. dagens Rumania-Insider.com

»Henved 280 stabsmedlemmer vil arbejde i dette center, inkl. 75 fra andre NATO-medlemsstater. Rumæniens Dacica 1. Infanteridivision har overgivet kommandoen til den Sydøstlige Multinationale Division«

den 31. august.

Lyndon LaRouche: I menneskehedens historie har folk overlevet, fordi de skabte videnskabelige fremskridt for menneskeheden

Spørgsmålet er, emnet er, bliver folk, måske, dræbt? Ja! Dårligt! Ja, uden tvivl. Men! Folk vil overleve, fordi de skabte videnskabelige og relaterede former for fremskridt i menneskets rolle. Det har været menneskehedens historie. Det er princippet; det er det religiøse princip, det eneste, anstændige, religiøse princip vedr. menneskeheden, er præcis dette.

Download (PDF, Unknown)

Ban vejen for Fredsparadigmet; Få Obama ud

2. september 2015 – Aktivister fra LaRouchePAC var på Manhattan i går for at mobilisere for respons til den virkelighed, der hedder faren for tilintetgørelse – gennem atomkrig og/eller 'grøn' død. Helga Zepp-LaRouches dokument,

»Indtrængende appel til regeringschefer om at gribe til handling. FN-Generalforsamling er sidste chance for verden«, blev uddelt sammen med kravet om at mobilisere for at få Obama smidt ud af embedet. Manhattan-projektet er fokuspunkt for mobiliseringen, midt i en situation med fare for krig og kaos, der hastigt forværres.

I Europa fortsætter NATO's fremskudte deployeringer i denne uge, hvor den seneste er åbningen af det første af seks regionale NATO-underhovedkvarterer i Rumænien. I Bukarest begyndte NATO's Sydøstlige Multinationale Division at operere den 31. august som et kommando- og kontrolcenter. Om kort tid åbner underdivisioner i Polen (for tungt udstyr) og Letland, hvor yderligere tre NATO-centrer efter planen skal aktiveres ved årets afslutning. Truslen om krig er aktiv.

Dette erklærede Lyndon LaRouche på [LaRouchePAC-TV, Komite for Politisk Strategi, den 31. august](#):

»Vi må erkende, at vi befinder os på randen af en atomkrig, et atomangreb. Det er, hvad vi står overfor. Obama er det instrument, der, i det mindste implicit, definerer problemet; og vi står på randen af en atomkrig ...

Gå tilbage til det, der skete med Cubakrisen. Cubakrisen var i realiteten en virkelig atomkrig. Men! Der skete det, at præsidenten, sammen med russerne, i realiteten aflyste den.

Det, der nu er sket, er, at Obama har sat den i kraft. Og den er aktiv nu. Det er nu en trussel mod hele menneskeheden. Det kunne endda blive hele menneskehedens udslettelse, når man ser på, hvilke kapaciteter, man har; USA's styrker; de europæiske styrker; og Rusland; også Kina, hvilket ikke er irrelevant, men ligesom er til den skæve side i forhold til denne operation. Så vi er altså på randen af en form for krigsførelse, der kunne ske, hvad dag eller uge, det skal være.«

[Obama selv har været i Alaska](#) i de seneste tre dage for at

gennemføre en se-mig-kampagne i Arktis, for at USA og nationer skal opfylde det royale Grønne dekret om økonomisk dræberpolitik under navn af at forhindre, at Jorden dør af varme. Dette er en del af nedtællingen til nationernes COP21-møde i Paris i december.

»Stil Obama for en rigsret!« brød den tilsigtede fortryllelse på førstedagen af Obamas offentligt betalte banket i det Høje Nord. En LaRouchePAC-aktivist med et højtaleranlæg på en fladvogn kørte rundt i downtown Anchorage og distribuerede flyveblade og udstedte en advarsel – der kunne høres over flere husblokke – »Stil Obama for en rigsret, før det er for sent!« Og også, »Han er en narcissist!«, rapporterede *Anchorage Dispatch News*.

Vi vil gerne have, at I tilslutter jer vores kamp for at fjerne truslen om krig i verden og den grønne fasismes ondskab. Yderligere materiale kan findes i den nye EIR-rapport, *Global Warming Scare is Population Reduction, Not Science*. (Global opvarmnings-alarm er befolkningsreduktion, ikke videnskab), der nu kan købes digitalt.

**Stop 3. Verdenskrig:
Jürgen Todenhöfer: Fjern
ledere, der har skabt krig og
elendighed**

for millioner af flygtninge

29. aug. 2015 – Jürgen Todenhöfer, tidligere medlem af den tyske Forbundsrag (1972-1990), har udgivet et fordømmende »Åbent Brev til Verdens Krigspolitikere«. Han erklærer:

»I gennem årtier med en politik for krig og udnyttelse har I skubbet millioner af mennesker i Mellemøsten og Afrika ud i elendighed. På grund af jer flygter mennesker over hele verden.«

Hele brevet kan læses i oversættelse nedenfor.

Todenhöfer udsendte brevet dagen efter sin optræden på det populære TV-talkshow »Maischberger« den 25. aug., hvor han uden omsvøb erklærede, at kaosset i regionen

»var en del af USA's strategi, som de indledte med deres bombing af Afghanistan, imod Irak, Libyen ... og resultatet kunne ikke være værre«.

Han sagde på TV: »Vi ved i mellemtiden, at dette er en del af en amerikansk strategi for del og hersk«: Irak blev bevidst opdelt, Syrien falder fra hinanden i flere stater. Han rapporterede dernæst om tidl. chef for det amerikanske Forsvarets Efterretningstjeneste, general Michael Flynn's erklæring der, hvor han siger, at »det var en bevidst beslutning«.

Dernæst opstod der kaos i selve udsendelsen, efter at en gæst i studiet, tidl. mellemøstekspert for ARD-TV Ulrich Kienzle protesterede, »Det er en konspirationsteori, ... amerikanerne kunne ikke være så dumme«. Kienzle synes uvidende om den offentlige skandale omkring Benghazi og Hillary Clinton og hendes rolle i opfyldelsen af præsident Obamas optrapning af denne krigspolitik.

Todenhöfers Åbent Brev kom med anklagen om, at ledere ikke

ændrer deres politik og

»kun tager sig af symptomerne. Og på grund af dette bliver sikkerhedssituationen mere farlig og kaotisk for hver dag, der går. Flere og flere krige, bølger af terror og flygtningekriser vil afgøre vores planets fremtid«.

Han krævede, at »krigspolitikerne« blev stillet for Den internationale Straffedomstol, »og hver eneste af jeres politiske tilhængere bør rent faktisk sørge for mindst 100 flygtningefamilier«. Han opfordrede til en massebevægelse imod denne politik:

»Som Gandhi engang gjorde – med ikke-vold, med civil ulydighed. Vi bør skabe nye bevægelser og partier. Bevægelser for retfærdighed og menneskelighed.«

RT Deutsch har dækket hans Åbent Brev. Han får massiv respons på sin Facebook-side.

Mens spændingerne stiger over de forventede 800.000 flygtninge, der vil komme til Tyskland i år, og med ekstremister og neo-nazistiske *agents provocateurs*, der forsøger at fremprovokere voldelige episoder, har Todenhöfer krævet beslutsom handling imod ekstremister.

Her følger en oversættelse fra tysk af Todenhöfers brev, et ledsagebudskab og en kort biografi, som det er udlagt på Coop News' Coop Anti-Krig Berlin:

Åbent Brev til Verdens Krigspolitikere

Af Jürgen Todenhöfer, tysk journalist, tidl. mediemanager og politiker.

»Kære Præsidenter og Statsoverhoveder!«

»I gennem årtier med en politik for krig og udnyttelse har I skubbet millioner af mennesker i Mellemøsten og Afrika ud i elendighed. På grund af jer flygter mennesker i hele verden. En ud af tre flygtninge i Tyskland kommer fra Syrien, Irak og Afghanistan. En ud af fem flygtninge kommer fra Afrika.

Jeres krige er også årsagen til den globale terrorisme. I stedet for et par 100 internationale terrorister, som for 15 år siden, står vi nu over for flere end 100.000 terrorister. Jeres kyniske hensynsløshed slår nu tilbage mod os som en boomerang.

Som sædvanlig overvejer I ikke engang virkeligt at ændre jeres politik. I helbreder blot symptomerne. Sikkerhedssituationen bliver mere farlig og kaotisk for hver dag, der går. Flere og flere krige, bølger af terror og flygtningekriser vil afgøre planetens fremtid.

Selv i Europa vil krigen en dag atter banke på Europas dør. Enhver forretningsmand, der handlede som jer, ville blive fyret eller være i fængsel. I er totale fiaskoer.

Folkeslagene i Mellemøsten og Afrika, hvis lande I har ødelagt og udplyndret, og Europas folk, der nu huser de talløse, desperate flygtninge, må betale en høj pris for jeres politik. Men I vasker jeres hænder for ansvaret. I bør anklages for Den internationale Straffedomstol. Og hver eneste af jeres politiske tilhængere bør rent faktisk sørge for mindst 100 flygtningefamilier.

Verdens folkeslag bør, i bund og grund, rejse sig og gøre modstand mod jeres krigsmager- og udbyttervirksomhed. Som Gandhi engang gjorde – med ikke-vold, med 'civil ulydighed'. Vi bør grundlægge nye bevægelser og partier. Bevægelser for retfærdighed og menneskelighed. Bevægelser, der gør krige i andre lande lige så strafbart, som mord og manddrab i ens eget land. Og som jager jer, der er ansvarlige for krig og udnyttelse, ad Helvede til for evigt. Nu er det nok! Forsvind!

Verden ville være et meget rarere sted, uden jer.»

– Jürgen Todenhöfer«

»Kære vener, jeg ved, at man aldrig bør skrive breve i vrede. Men livet er alt for kort til, at man altid kan gå rundt som katten om den varme grød. Er jeres vrede ikke så stor, at I ønsker at skribe om så megen ansvarsløshed? Om den uendelige lidelse, som disse politikere har forårsaget? Om de millioner af døde mennesker? Troede krigsmager-politikerne virkelig, at de i årtier ustraffet kunne fortsætte med at smadre andre folkeslag og få en fed fortjeneste på samme tid? Vi bør ikke længere acceptere dette! I menneskelighedens navn, opfordrer jeg jer: Forsvar jer!« Jeres, JT.

Jürgen Todenhöfer er en tysk journalist, tidl. mediemanager og politiker. Fra 1972 til 1990 var han medlem af Forbundsagen for Kristendemokraterne (CDU). Han var en af Tysklands mest ihærdige støtter af det amerikansksporsorerede Mujaheddin og deres guerillakrig imod den sovjetiske intervention i Afghanistan. Han har flere gange rejst i kampzonerne sammen med afghanske Mujaheddin-grupper. Fra 1987 til 2008 sad han i bestyrelsen for mediegruppen Burda. Efter 2001 blev Todenhöfer en åbenhjertig kritiker af den amerikanske intervention i Afghanistan og Irak. Han har udgivet flere bøger om besøg, han har gennemført til krigszoner. I de senere år har han gennemført to interviews med Syriens præsident Assad, og i 2015 var han den første tyske journalist, der besøgte »Islamisk Stat«.

Foto: Flygtninge ankommer til den græske ø Lesbos.

FN-Generalforsamling er sidste chance for verden. Indtrængende appel til regeringschefer om at gribe til handling.

Af Helga Zepp-Larouche

Hvor findes den instans, der – ganske vist i sidste øjeblik – endnu kan gribe ind? Hvor er den verdensdomstol, for hvilken den store skyld kan blive sonet? Er vi som menneskehed kollektivt i stand til at afvige fra en kurs, der truer med at føre til vores egen undergang?

Hvis der overhovedet findes en sådan instans, så er det De forenede Nationers kommende generalforsamling i New York. Fra den 24. september og frem til den 1. oktober vil et stort antal stats- og regeringschefer deltage i dette møde. I dette tidsrum bliver Manhattan det sted, hvor menneskehedens skæbne, for øjnene af hele verden, bliver forhandlet, og hvor der kan indgås aftale om en vision for en bedre fremtid – eller sagt på en anden måde: Hvor grundlaget for, om vi overhovedet skal have en fremtid, kan lægges.

Download (PDF, Unknown)

Stop 3. Verdenskrig! Lyndon LaRouche:

Vores mission er er få folk til at se sandheden i øjnene og sige:

Nej! Nej! Det vil ikke ske!

Vi har en virkelig mission; vi har en mission med at få folk til at gennemgå en vækkelse af sig selv og erkende, at dette er omstændighederne. Og hvis menneskelig vilje, vore borgeres vilje kunne mønstre en tilstrækkelig stor del af dem selv til at se sandheden i denne sag i øjnene, så garanterer jeg for, at mange folk, som i New York, ville sige, »Nej! Nej! Det kommer ikke til at ske«.

Download (PDF, Unknown)

Gale Obama til Alaska for at udspy videnskab om klimaforandring, mens Rusland og andre fremmer

ægte udvikling i Arktis

30. aug. 2015 – Den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche bemærkede i dag den kendsgerning, at »Gale Obama« vil rejse til Alaska i morgen for at ævle om »klimaforandring« i Arktis, mens Rusland, Kina og andre nationer allerede har taget initiativ til at skabe infrastruktur for økonomisk udvikling i den arktiske region og den i stigende grad travle Beringstræde-handelskorridor.

Obama ser sin rejse, den første, som nogen amerikansk præsident har foretaget over Polarcirklen, som en del af en række initiativer, der leder op til Konferencen om Klimaforandringer i Paris i december med det formål at gennemtvinge begrænsninger af CO₂-udledning, rapporterede ABC-TV i dag.

Obamas lovgivningsmæssige, 'grønne' forsøg slog fejl i hans første præsidentperiode; i hans anden benyttede han sig af eksekutiv handling. I maj 2014 annoncerede Obama, at smeltningen af hav-is også forøgede adgangen til olie, gas og mineralaflejringer. Steven Lee Myers rapporterer i dagens *New York Times* og citerer Atomflot vicedirektør Andrei Smirnov for at sige, »Der var ingen, der keredede sig ret meget om disse sektorer, men da det viste sig, at 40 % af bekræftede olie- og gasforekomster fandtes dér, blev alle interesseret i, hvem, der ejer hvad.«

Især siden 2012 har den russiske præsident Putin investeret tungt i arktisk udvikling; en ny rapport fra Center for Strategiske og Internationale Studier med titlen, »Det nye is-tæppe«, sammenligner Ruslands aktuelle indsats i Arktis med USSR's indsats for at etablere et »Rødt Arktis« i 1930'erne, siger Myers.

Der er et voksende antal skibe, der sejler igennem Beringstrædet: »Konvojer af containerskibe og militære

fartøjer ... krydser den rute, som Rusland drømmer om at forvandle til en ny Suezkanal«, siger Myers.

Amerikanske kapaciteter i regionen er minimale. Den amerikanske Flåde er ved at blive gammel, især USA's to eneste isbrydere. Undervands-kortlægning er minimal, og telekommunikationer er sparsomme ved de højeste breddegrader.

I kontrast hertil bygger Rusland 10 nye eftersøgnings- og redningsstationer og har genåbnet baser, der blev forladt efter USSR's kollaps. Kina, Sydkorea og Singapore udforsker i stigende grad muligheden for sejlads til europæiske markeder gennem Beringstrædet; Kina vil snart have to isbrydere, det samme som USA; Rusland har 41!

I kølvandet på kuppet i Ukraine gennemførte Rusland en ikke-annonceret militærøvelse i Arktis, der var en af de største nogen sinde i det høje Nord, med 45.000 tropper og dusinvis af skibe og ubåde, inklusive dem fra russernes strategiske atomarsenal med base i Den nordlige Flåde i Murmansk. Den første af to nye hærbrigader blev udstationeret på en militærbase, kun 30 mil fra den finske grænse.

Ruslands træk var en indsats for at sikre sikkerheden for skibe på dets Nordlige Sø-rute, og som kunne nedbringe tiden, det tager at transportere gods fra Asien til Europa, skridt, som Rusland havde lovet at tage som medlem af Arktisk Råd. Admiral Paul Zukunft, kommandør for USA's Kystvagt, sagde, »Nogle af de ting, som jeg ser dem [russerne] gøre – mht. opbygning af baser, telekommunikationer, eftersøgning- og redningsfaciliteter – er ting, som jeg ville ønske, at USA også gjorde ... Vi har i nogen tid råbt op om vores nations manglende kapacitet til at opretholde en meningsfuld tilstedeværelse i Arktis.«

I denne måned har Rusland igen indgivet et krav til FN på et enormt område i Det arktiske Hav – 463.000 kvadratkilometer – baseret på den geologiske forlængelse af dets

kontinentalsokkel. Canada og Danmark har gjort ligeså, mens USA ikke engang har ratificeret traktaten om Loven om Havet og efterladt det, iht. Myers, »på sidelinjen af territorielt snyderi«.

USA og NATO har stadig betydelige missilforsvar og luftstyrker i Arktis, siger Myers, men Hæren overvejer nu at reducere sine to brigader i Alaska. Flåden har ingen krigsskibe, der kan klare is, og havde, erkendte en rapport fra 2014, lidet erfaring med at operere i arktiske have.

Foto: Den største, nuværende russiske atom-isyder, '50 let Pobedy' - '50 year Victory". (Foto: Atomflot)

Et splintret Europa må genoprette bånd med Rusland – italiensk militæranalytiker

30. aug. 2015 – Gianandrea Gaiani, en italiensk militæksperter og chefredaktør for magasinet *Analisi Difesa*, sagde i et interview med Sputnik, at »Der er intet forenet Europa«, og pegede på udbredte uoverensstemmelser over den græske krise, Ukraine, sanktioner mod Rusland og flygtningekatastrofen.

»Der er mange Europa'er«, sagde Gaiani. »Der er landene i den tidligere Warszawa-pagt, som er bekymrede over den russiske trussel pga. deres historiske analogier med sammenstødene mellem Rusland og Tyskland. Der er Vesteuropa: Frankrig, Tyskland og Italien, der drømmer om at genoprette deres betydningsfulde relationer med Rusland, uden embargoer eller

sanktioner.«

»Men disse lande har ingen politisk vilje til at gå op imod USA ... Hvert europæisk land forsøger at spille sit eget spil og lader som om, de er USA's ven, men forfølger deres egne interesser med Rusland.« Han opfordrer Europa til forene sig med Rusland og ignorere amerikanske protester.

Med hensyn til krigen mod Islamisk Stat sagde Gaiani: »Jeg ser ikke noget ønske fra USA om at bekæmpe IS. Det er latterligt, at de udsender deres F-22'ere til Europa for at kæmpe mod et eller andet russisk fly, der fløj et sted over Litauen, og lege Kold Krig. Det ville i stedet tjene dem bedre at sende flere af disse fly til Mellemøsten for at kæmpe mod IS ... Jeg ser ingen vilje, hverken hos amerikanerne eller europæerne. De er ivrige efter at overbevise os om, at vores fjende er Rusland. Jeg ser således ingen evne til at bekæmpe IS, eftersom ønsket om at gøre det ikke er der. Nu taler de om den fredsbevarende mission – Blå Hjelme i Libyen. Der er ingen, der vil bombe de terrorister, der allerede har slået sig ned blot 400 km fra vore grænser og direkte truer Italien.

Jeg tror, at Rusland er en ideel partner i denne konflikt, og dets rolle i koalitionen for kampen mod IS er en seriøs rolle. Ulig Vesten, så ønsker Rusland at bringe de lande, der virkelig bekæmper IS, ind i det her – regeringerne i Syrien og Irak. Russerne ville have været ideelle partnere, ikke, fordi de er bedre end amerikanere, men fordi Rusland fuldt ud erkender, at IS ikke vil standse i Mellemøsten, det ville fostre jihadister i de post-sovjetiske republikker i Centralasien og de russiske republikker i Kaukasus. Rusland er, ligesom vi, i forreste frontlinje af kampen imod IS, og det er i vores fælles interesse at stoppe det.«

Hele Sputnik-artiklen kan læses her:
<http://sputniknews.com/world/20150828/1026305684/us-europe-russia-isil-threat.html>

Definition af mod og lederskab: Få Obama ud af embedet, før det er for sent

31. august 2015 – Enhver positiv chance for, at verden vil vende sig fra krig, og fra randen af atomkrig, og til økonomisk udvikling og videnskabeligt fremskridt, afhænger primært af én ting: at få Obama tvunget ud af embedet, før det er for sent.

Sådan lyder atter engang advarslen fra EIR's stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, i løbet af en uge, hvor advarsler om den kommende fare for en atomar Tredje Verdenskrig kom fra meget erfarne politiske og militære ledere.

LaRouche er meget klar med at forlange denne politiske handling: Obama er instrumentet for den atomare krigsfare, som vel som også ophavsmanden til krige i hele Mellemøsten og Nordafrika siden 2011; krige, som der stadig bliver flere af, og som forårsager folkemord. Han og den britiske premierminister David Cameron er skyldige i drab, med den enorme strøm af flygtninge, der ny flygter fra disse regioner, og hvor mange dør under forsøget.

De europæiske nationer kan ikke konfrontere denne alvorlige krise uden at gå efter dens hovedophavsmand, Obama, og kræve, at han betaler for det politisk.

»Hvor mange mennesker har Obama beordret dræbt?«, spurgte LaRouche lørdag morgen. »Hvor mange uskyldiges død er han direkte ansvarlig for? Hvad har nogen som helst international institution gjort ved det? Hvordan kan han fortsætte med at være USA's præsident?«

Og et umiddelbart spørgsmål: »Hvad har Hillary Clinton gjort ved det?« Hun må simpelt hen handle for at fortælle sandheden om Benghazi og den løgn, som Obama beordrede hende til at fortælle, om dette angreb, der dræbte fire af USA's repræsentanter. Det ville udløse afslutningen på Obamas præsidentskab på kort sigt.

Det ville også være afslutningen på Hillary Clintons kampagne for præsidentembedet; men hun er allerede i store vanskeligheder, selvpåførte, og påført af Obama. Det Hvide Hus lækker selvfølgelig historier, der har til hensigt at gøre skandalen med Clintons 'e-mails' større. Selvfølgelig forsøger Det Hvide Hus at få Joe Biden til at stille op, og at få Clinton-fundraiserne til at skifte over til Biden. Obama er en dræber i enhver henseende.

Hillary Clinton må åbne op for dette. At hun indvilliger i Obamas afpresning, kunne betyde afslutningen på den menneskelige art.

»Jeg kender denne mand; Jeg har længe vidst, hvad han er«, sagde LaRouche. Få måneder efter Obamas tiltrædelse som præsident, i april 2009, erklærede LaRouche offentligt, at Obama var en narcissistisk, Nero-lignende karakter, og uskikket til at være præsident.

Så er der Wall Street-elementet. Obama er Wall Streets præsident, og Wall Street er håbløst bankerot, og kan ikke reddes. Dette giver Wall Street og City of London ønsket om at bruge Obama til krig, inklusive en atomar konfrontation med Rusland og Kina, en krig, der truer med at afslutte civilisationen.

I vores nationale telefonkonference søndag eftermiddag annoncerede Elliot Greenspan et møde på Manhattan på VJ-dag, den dag, der markerer slutningen af Anden Verdenskrig i Stillehavet, samt udstedelsen af en ny kanon om det 25. Forfatningstillæg, der slutter med »Obama er gal, gal, gal«. Lyn har opmuntret til den slags 'halløj' for at 'vække folk', men understregede, at det ikke må blive ved det, at folk må uddannes, må lære at tænke videnskabeligt, at vi må »gå direkte i flæsket på folk, til det, der får deres hjerner til at fungere«, hvis vi skal lykkes med den revolutionære forandring, der kræves i de kommende dage.

RADIO SCHILLER: Sidste chance ved FN's jubilæumsmøde

Med formand Tom Gillesberg

NATO åbner nyt uddannelsescenter i Georgien

28. august 2015 – NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg var i Georgien i går, hvor han præsiderede over åbningen af et nyt NATO-Georgien fælles uddannelsescenter. USA og andre nationer vil nu uddanne styrker direkte op ad Ruslands grænser.

Den georgiske premierminister Irakli Garibashvili sagde, at uddannelsesfaciliteten »ikke på nogen måde ville blive rettet

mod nogen af nabolandene«, hvor Rusland naturligvis er det land, der er tale om.

Kort efter kommenterede Maria Zakharova fra Det russiske Udenrigsministerium til reportere om situationen. »Vi ser dette tiltag som en fortsættelse af alliancens provokerende politik, der tilsigter en udvidelse af dens geopolitiske indflydelse og ofte bruger dens partnerstaters ressourcer.«

Med hensyn til spørgsmålet om Georgiens tilslutning til NATO var Stoltenberg koket. Han sagde, at Georgien »allerede har de nødvendige instrumenter for at gå i retning af et medlemskab«. Men han indtog en uforpligtende attitude, da han blev spurgt om Georgiens chancer for dette på næste års NATO-topmøde i Warszawa og sagde blot, at han »ikke kan dømme på forhånd om de konklusioner og beslutninger, som vil blive truffet« på det tidspunkt.

Men analytikere tvivler på, at NATO vil tilstede Georgien en handleplan for medlemskab ved NATO-mødet i 2016 i Warszawa, af frygt for at gøre Rusland rasende midt i de forhøjede spændinger over Ukraine-krisen, rapporterer AFP.

Hvordan John F. Kennedy forhindrede et atom-holocaust

—

Kennedys og Krustjovs

hemmelige korrespondance

Brug disse eksempler af Kennedy-Krustjov-brevene som et spejl, gennem hvilket man kan bedømme menneskehedens nuværende krise – og løsningen.

Download (PDF, Unknown)

Lyndon LaRouche: De lederskabs-kvaliteter, der kan forhindre en umiddelbart forestående atomkrig

For vi skal alle dø, så hvad er så meningen med menneskelivet? Det er meningen med menneskelivet sådan, som det gives udtryk i frugterne af fremskridt og forbedringer af menneskelivets vilkår, som gør det muligt for menneskeheden at nå mål, som menneskeheden ellers ikke ville nå. Derfor er inspirationen og uddannelsen af vores borgere, vores befolkning, til at opnå højere niveauer af indsigt i selve det universelle, som menneskeheden kan gøre det, det er det spørgsmål, det drejer sig om.

Download (PDF, Unknown)

Rusland opfordrer til Westfalsk diplomati i Mellemøsten, i stedet for geopolitik

27. august 2015 – Der er ingen løsning på krigene i Mellemøsten uden Ruslands og Irans involvering. Således argumenterer Alexander Yakovenko, Ruslands ambassadør til London, i en kronik i Daily Telegraph den 26. august. Yakovenko kalder atomaftalen med Iran »et sjældent lyspunkt på den ellers triste horisont i mellemøstenanliggender«, der »repræsenterer en triumf for almindelig sund fornuft – for Westfalske principper og den diplomatiske metode frem for ideologi, politisk union og trusler om magtanvendelse«. Myten om ensidig handling er blevet ødelagt, som det demonstreres af den kendsgerning, at ensidige handlinger gennem de sidste 25 år alle har været totale fiaskoer. For at bekæmpe ISIS »er en ægte, international indsats på dagens orden« og dette er, hvad den russiske præsident Vladimir Putin forsøger at arrangere. Putin, rapporterer Yakovenko, »har foreslået at etablere en bred koalition for at bekæmpe denne ondskab. For at være effektiv må den omfatte alle regionale spillere, først og fremmest Tyrkiet, Saudi Arabien og Iran, der har betydeligt potentiale at bidrage til denne indsats med. Alle internationale parter, der har interesser i sagen, bør assistere dem, med et mandat fra FN's Sikkerhedsråd som legitim gyldighed.«

»Uden et ægte, regionalt samarbejde vil der ikke være noget håb i regionen, ingen stabilitet og ingen udvikling. Dette er også den eneste måde, hvorpå der kan findes en bæredygtig

løsning på flygtningekrisen i Europa. Folk i regionen, især de unge, der ikke har nogen udsigt til uddannelse og job, står over for det barske valg mellem at emigrere eller slutte sig til ekstremistgrupper«, konkluderer Yakovenko. »Gammel politik byder ikke på løsninger til problemerne i dag. Så meget desto mere grund er der til, at vi hjælper andre til at lære historiens universelle lektier snarere end at lade dem gentage dem. Udefra kommende spillere har svigtet regionen i fortiden. Vi må ikke svigte den nu.«

Hvad vil du gøre for at standse krig mellem NATO og Rusland?

EIR-spørgsmål til udenrigsminister Kristian Jensen

København, 28. august 2015 – Følgende udveksling fandt sted på en pressekonference med Danmarks udenrigsminister Kristian Jensen (Venstre), der blev afholdt i dag på det Internationale Pressecenter i København, som hører under det danske Udenrigsministerium.

EIR: »Med spændingerne baseret på det kollapsende transatlantiske system og den voksende dynamik i BRIKS med økonomisk udvikling som baggrund, står vi faktisk over for en voksende fare for krig. En organisation ved navn European Leadership Network, der består af tidligere udenrigsministre og forsvarsministre fra Europa og Rusland, har netop for tre

dage siden udgivet deres tredje rapport. Den bærer titlen: 'At undgå krig i Europa: Hvordan man reducerer risikoen for et militært sammenstød mellem Rusland og NATO.' [1]

De siger i rapporten, at der i løbet af de seneste 18 måneder har været en forværring af relationerne mellem Rusland og Vesten – et fundamentalt tillidssammenbrud. Og de nævner Ukraine, missilforsvaret, udvidelsen af NATO, udstationering af konventionelle militærstyrker i Europa og taktiske atomvåben. At de økonomiske relationer er forværret, og at begge sider faktisk forbereder sig til krig. Militærøvelserne, siger de, forøger udsigten til en krig, og også, at der næsten ikke er nogen kommunikationskanaler tilbage.

De siger, at folk taler om en Kold Krig, men vores redaktør, Lyndon LaRouche, har sagt, at det, vi i realiteten står overfor, er en 'varm' krig, og sågar en atomkrig.

Så hvad vil du gøre for at standse denne fare for krig og beskytte den danske befolkning?«

Kristian Jensen: »For det første sagde du, at der var et svælg til BRIKS-landene, rent økonomisk. Jeg mener, at BRIKS-landene ikke er det, vi så dem for at være for blot et par år siden. Brasilien og Rusland har deres egne kriser, og Kina befinder sig i en vanskelig situation, for ikke at sige mere om det.

Men det er rigtigt, at, i Europa er de økonomiske strukturer mellem Rusland og Europa, EU-landene, blevet revet over. De politiske strukturer er blevet nedfrosset.

Og skulle man pege på det ene punkt, der giver håb, så er det Iran-aftalen, hvor Rusland var med ved bordet og handlede konstruktivt for at lave aftalen og levede op til internationale forventning om, at de ville satse på en aftale, og det gjorde de, og det gav mulighed for, at andre udenrigsministre, fra UK, Frankrig, Tyskland og USA, kunne komme mere i dialog med Rusland.

Og jeg mener, at vi behøver denne dialog. Vi behøver en dialog for at sikre, at de ved, hvor vi står, og hvor vi ikke står. Hvilket vil sige, at, i nogle af disse konflikter er sandheden ofte et af de første ofre, og propagandaen er ekstrem lige nu. Det, vi f.eks. ser komme fra Rusland mht. Ukraine eller Georgien, er ekstremt. Så bare for at sikre, at de folk, der har ansvaret i Rusland, ud fra et førstehåndskendskab ved, hvad vi mener, behøver vi en dialog.

Det betyder ikke, at jeg ønsker at ændre Danmarks syn på Rusland. Jeg står stadig meget fast på, at vi skal have EU-sanktioner imod Rusland, for hvis de ikke hjælper med til en fredsproces i Ukraine, Minsk-aftalen, så må vi have en fast holdning over for dem, men samtidig må vi også have en dialog. Derfor har jeg foreslået at ændre det danske syn på at mødes med russiske politikere, og jeg ser frem til at få chancen til dette i de kommende måneder.«

Under Kristian Jensens indledning havde han talt om sit initiativ for at genoplive Det dansk-russiske Ministerråd, der fremmer møder mellem danske og russiske ministre.

Pressekonferencen blev besøgt af journalister fra Rusland, Kina, Norge, Sverige, Tyskland, USA og den arabiske verden, blandt andre.

Pressekonferencen foregik på engelsk; ovenstående er en oversættelse til dansk.

[1] Se <http://schillerinstitut.dk/si/?p=7585>

Den største finanskrisen i moderne historie – Meget, meget større end Franklin Roosevelts krise

Hvad vi derfor, primært, må gøre, er at etablere en international diskussion, hvor vi ikke bare udfører en nødhandling. Dette er noget, der er langt større end det, Franklin Roosevelt måtte håndtere, da han blev præsident. Det her er langt, langt større. For graden af ødelæggelse, den relative grad af ødelæggelse af den amerikanske befolkning, af det amerikanske system, er langt, langt større end noget, vi nogen sinde tidligere har oplevet.

Lyndon LaRouche talte til LaRouchePAC Komite for Politisk Strategi mandag, den 24. august, med følgende ord:

Det, der skete i denne weekend, var den største, internationale finanskrisen i moderne historie. De dimensioner, jeg har påpeget gennem disse bemærkninger, vil meget hurtigt blive mere tydelige i løbet af dagen og dagen derpå. Det, jeg her skal gøre, er at identificere, hvad det primære problem er, og sekundært, hvad løsningen på problemet kunne være.

Det, der grundlæggende set skete, var – vi var klar over dette. Jeg blev meget bevidst om dette i løbet af lørdagen, og jeg vidste, at denne store krise, dette kollaps, som primært er et transatlantisk kollaps, ville komme. Vi havde vores møder på de forskellige lokaliteter i USA; og vi diskuterede disse ting, og vi gav Jeff Steinberg opgaven at påtage sig at

rapportere kendsgerningerne, som jeg havde fremlagt. Det blev gjort.

Det skete så det, selvfølgelig, at efter denne weekend, i dag, mandag, er kendsgerningen den, at dette kollaps *var indtruffet*, var manifesteret. Det er ikke usædvanligt. Når noget bryder sammen om lørdagen, og aviserne ikke fungerer for at håndtere dette problem, så må de gøre det mandag. Det var, hvad der skete.

Men dette er det største krak i det transatlantiske samfund *i moderne historie*. Det var, hvad der skete. Derfor må vi definere: Hvad er arten af krisen; og hvad er løsningen på krisen? Med andre ord, så kan man ikke bare fortolke tingene, for vi vidste allerede, at det var ved at ske. Under vores diskussioner fredag og lørdag var det indlysende for mig, at dette var ved at ske. Så vi gjorde det til emnet for vores diskussion over telefonen – og nu er det der. Men det er i realiteten *den største finanskrisen i moderne historie*.

Ved første øjekast ser man på det og siger: »Er det så ligesom Wall Street krakket – 1933 osv.?« Jamen, noget i den retning; men det var et lille et. Det her er det store. Problemet er, at vi må fastslå, hvad sagen er; jeg må især fastslå sagen; jeg må fastslå den specifikke sag for at få den rette løsning. Faren nu er den forkerte løsning, hvilket er, hvad de fleste mennesker vil være tilbøjelige til at gøre.

De forsøger at sige:

»Jamen, det her vil løse problemet.«

»Jamen, vi må gøre det her for at løse problemet.«

»Vi må gøre det her af denne her grund.«

»Jamen, måske er der håb.«

Endnu en af disse ting, der overstås. Der er intet håb, ikke i almindelig forstand.

Det, der er sket, er, at vi kan sige, at Wall Street i USA, især, er modellen for det kollaps, *der netop er indtruffet*. Det betyder, at Wall Street-institutionerne (bankerne) står for at blive annulleret, at nedsmelte, fordi de ikke har noget grundlag, der kan opretholde dem. Med andre ord, så gør de ikke noget. Wall Street *gør* ingenting i sin praksis, der er til nytte for menneskelige væsner. Det er kun til nytte for ikke-menneskelige væsner, såsom Wall Street-skabninger. Og de står for at blive skyllet ud.

Meget, meget større end Franklin Roosevelts krise

Hvad vi derfor, primært, må gøre, er at etablere en international diskussion, hvor vi ikke bare udfører en nødhandling. Dette er noget, der er langt større end det, Franklin Roosevelt måtte håndtere, da han blev præsident. Det her er langt, langt større. For graden af ødelæggelse, den relative grad af ødelæggelse af den amerikanske befolkning, af det amerikanske system, er langt, langt større end noget, vi nogen sinde tidligere har oplevet.

Det vi må gøre, grundlæggende set, er, at vi må tage selve Wall Street – dvs. selve Wall Street-systemet – og *lukke det*, lukke det ned. Vi må introducere nye programmer, der sørger for et kreditsystem til at få folk tilbage i arbejde, skaffe folk, der ikke har haft arbejde, beskæftigelse; folk, der ikke har nogen sygeforsikring, ingen lægebehandling, som behøver disse ting. Dette må ske. Og vi må simpelthen acceptere – og græd ikke, græd ikke over de katastrofer, som de lider under, som Wall Street-slænget nu giver udtryk for, huler op om. De kan *ikke vente sig andet* end smerte, grundlæggende set.

Derfor er det, vi må gøre, at ændre loven, hurtigt. Ingen enlig model for dette, en god tilnærmelse for det, vi må gøre i USA i særdeleshed, men også i det transatlantiske samfund generelt: Det, vi må gøre, er omgående at skabe en system med

investeringer, der rent faktisk vil have den effekt at yde faktisk, fysisk fremskridt i de amerikanske borgeres livsbetingelser, og en lignende behandling for folk i Europa. Det er her, den umiddelbare krise er lokaliseret.

Kina har absorberet en krise, der er et biprodukt af denne ting, der ramte Wall Street og London. Men det er ikke afgørende. Kina befinder sig i en bedre situation. Rusland befinder sig i en bedre situation end nogen anden del af Europa. Se, Rusland er i en vanskelig situation, og det forstår vi. Men Rusland er i en bedre *moralisk* forfatning, og også økonomisk, end Europa generelt, og helt bestemt end USA generelt.

USA har jo en masse magt, i betydningen atomvåbenmagt, men det vil ikke gøre meget godt; at få atomvåbenmagt tvunget ned i halsen er ikke god medicin.

Det, vi derfor må gøre, er at lukke Wall Street ned – og jeg mener, *luk det ned!* Et medlidenhedsdrab, om man vil. Luk det ned. Dernæst må vi fortsætte med at gøre, som præsident Roosevelt måtte gøre. Vi må simpelthen arrangere produktiv beskæftigelse. Problemet er, at vi i USA har meget få mennesker, der er kvalificeret til *produktiv* beskæftigelse. Vi har en masse mennesker, der er halvt slave, halvt menneske; børn, der næsten ikke er menneskelige, under indflydelse af de nuværende betingelser. Disse ting må rettes.

Men det vigtigste, vi må gøre for USA i særdeleshed, er at genoprette det amerikanske folks selvtillid ved at give dem grund til at tro på, at de kan have selvtillid. Det betyder, at vi, i stor skala, må gøre det samme, som var Franklin Roosevelts plan på hans tid – men denne gang er det meget større, det er globalt.

Dette er faren for krig, atomkrig, der kommer fra Obama, f.eks. Obama har anbragt selve USA på randen af atomkrig, hvilket betyder, at de fleste mennesker i USA vil blive

udslettet, brændt op, hurtigt, i en eneste eksplosion.

Det, vi derfor må gøre, er at reorganisere økonomien på baggrund af de principper, som vores store præsident fulgte. Det er vores chance. Uden dette er der ikke nogen virkelig løsning. Men det er umuligt at gå på kompromis. Det er umuligt ikke at afskrive disse aktiver, der nu er bankerotte aktiver; man må fjerne dem, annullere dem. Man må omgående handle for at lancere programmer, der vil erstatte den slags ting, erstatte dem med faktisk, produktiv udvikling. Det er muligt, og vi må gøre det.

Det er især nødvendigt i USA, i det transatlantiske samfund, især i den nordlige del af det transatlantiske samfund, og så fremdeles. Det betyder den største operation, menneskeheden nogen sinde har påtaget sig; for vi må gå hurtigt frem. Især i det transatlantiske samfund må vi gå hurtigt frem for at forhindre en katastrofe.

Der står vi nu. Jeg har meget mere at sige om dette, men jeg tror, at det, jeg her har sagt, åbner for en diskussion om en bredere undersøgelse af, hvad der her står på spil.

**Lyndon LaRouche:
Wall Street er håbløst
bankerot;
genindfør omgående Glass-**

Steagall over hele verden!

26. august 2015 – I dag udstedte Lyndon LaRouche en hasteappel for den omgående genindførelse af den fulde Glass/Steagall-bankopdelingslov i hele verden – med begyndelse i USA.

»Fra og med i dag«, udtalte LaRouche, »vil Wall Street styrte ned i en generel sammenbrudskrise. Det er allerede i gang, og det kan ikke standses. Wall Street er håbløst bankerot. Vi må derfor mobilisere for at gå foran for at tvinge USA's regering til at standse denne finansielle nedsmeltning i at bringe realøkonomien, og med den nationen, til fald.«

LaRouche krævede: »Vi må som forebyggende tiltag lukke Wall Street ned og tvinge spørgsmålet tilbage til det præsidentielle system. Det vil sige, at Kongressen omgående må træde sammen og vedtage de lovforslag, der allerede er fremstillet i både Repræsentanternes Hus og Senatet, om genindførelse af Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-bankopdeling, nøjagtig, som præsident Roosevelt gjorde det i 1933.

Vi har nået det punkt, hvor USA ikke længere kan overleve, hvis vi fortsat tolererer Wall Streets eksistens. Vi må gøre en ende på Wall Streets kontrol over den amerikanske økonomi.

Dette kræver en mobilisering, som den blev gennemført af FDR, for at forsvare den amerikanske økonomi ved at gøre en ende på Wall Streets tyranni, fortsatte LaRouche.

Desuden er dette en global krise, og Glass/Steagall-løsningen må vedtages internationalt. Dette betyder konkursbehandling på globalt plan og etableringen af et kreditsystem til genoplivelse af kapitalintensiv, realøkonomisk produktion.«

LaRouche konkluderede: »Jeg bruger denne anledning til at slå alarm og til at opfordre alle til at slutte sig til mig for at gennemtvinge den eneste, levedygtige handling, der står til

rådighed for det amerikanske folk og for folk i hele verden: Luk Wall Street ned og genindfør Glass-Steagall. Vi kan opretholde den amerikanske økonomi, mens Wall Street sættes under omgående, lovmæssig konkursbehandling. Vi kan lancere en global, økonomisk genrejsning, men kun under betingelse af, at Wall Street og de andre bankerotte centre for finansspekulation lukkes ned, én gang for alle.«

**Har du talt med dit byrådsmedlem og
folketingsmedlem**

**om omgående at vedtage Glass-
Steagall i Danmark?**

**Kontakt os! Se, hvad du kan
gøre! 35 43 00 33**

Amelia Boynton Robinson, fhv.

bestyrelsesmedlem i Schiller Instituttet i USA, og ledende borgerrettighedsforkæmper, er død, 104 år gammel

27. august 2015 – Vor kære Amelia Boynton Robinson, bestyrelsesmedlem i Schiller Instituttet i USA fra 1984 til 2009, døde tidligt onsdag morgen, 104 år gammel. Dermed fandt et overmåde fuldt, produktivt og inspirerende liv sin afslutning. I mere end 25 år, indtil hun trak sig tilbage i 2009, arbejdede Amelia sammen med Schiller Instituttet og Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche, og rejste verden rundt med vort fælles budskab om retfærdighed, ligeværd og borgerrettigheder for alle mennesker overalt på kloden.

Amelia besøgte Danmark to gange som repræsentant for Schiller Instituttet. Blandt højdepunkterne var interviews i DR2's Deadline, TV2 News og Kristeligt-Dagblad. 110 mennesker deltog i et offentligt møde for at høre hende tale om sit lange, spændende liv, sit engagement i Schiller Instituttet, og for at få inspiration til at gøre noget vigtigt med deres liv.

I 1991 og 2003 udgav Schiller Instituttet Amelia Boynton Robinsons selvbiografi, "Bridge Across Jordan," som er oversat og udgivet i flere lande i Europa og Asien.

Vi elsker hende, vi vil savne hende, og vi vil huske hende.

foto ved Michelle Rasmussen

Amelia i Danmark i 2003:

Fra Schiller Instituttets tidligere nyhedsbrev Agro-Nyt, årgang 15 nr. 12, december 2003

EN ENGEL PÅ BESØG

Efter jødernes landflygtighed i Babylon gik der mode i forestillingerne om engle. Man udviklede omfattende teorier om en hærskare af tjenende ånder, hver med eget udseende, egen arbejdsfunktion og naturlig plads i hierarkiet. Øverst stod keruber, serafer og selvfølgelig ærkeengle. Det var muligvis en af de sidstnævnte, der nær fik skræmt livet af en flok hyrder på en mark udenfor Betlehem for cirka to tusinde og tre år siden. »Frygt ikke; thi jeg forkynder Eder en stor glæde, som skal være for hele folket«, sagde englen ifølge evangelisten Lukas.

I dag består engle for det meste af pap. De er hvide, har vinger på ryggen og trutter i trompet. Og så er de simpelthen ikke til at komme udenom her i december måned. De befolker butiksvinduer, gadeudsmykninger, juletræer og indpakningspapir. Der bliver truttet og fløjet, så det halve kunne være nok. Men de er altså kun af pap og papir. Vi var dog nogle, som var så heldige at møde en rigtig engel her i begyndelsen af december. Hun var to og halvfems år gammel, og hun var sort. Hun kom fra Selma, Alabama og hed Amelia Boynton Robinson. I tre dage var hun hos os. Og hun spredte næstekærlighed og glæde omkring sig, så det lyste i vinternatten.

Amelia Boynton Robinsons historie er den levende historie om den amerikanske borgerrettighedsbevægelse. Under 30'ernes depression delte hun som husholdningslærerinde de allerfattigstes desperate kamp for overlevelse. Hun har set sult og den dybeste armod. Men fra sin tidligste ungdom tog hun kampen op for ligestilling, ligeværd og stemmeret. Omkring

hende var lynchninger og umenneskelige fornedrelser hverdagskost. Og endte de hvide en sjælden gang foran en dommer, så var retfærdighed i hvert fald ikke en by i Alabama. I sommeren 1954 mødte hun for første gang en ung ukendt pastor ved navn Martin Luther King Jr. Da havde Amelia Boynton Robinson allerede et kvart århundrede bag sig i kampen for borgerrettigheder. Året efter trådte en ung Rosa Parks op i en bus i Montgomery, Alabama. Efter en lang dags arbejde var hun for træt til at rejse sig, da en arrig buschauffør beordrede hende til at give sædet til en hvid medrejsende. Da unge frk. Parks blev kastet i fængsel, tog Martin Luther King for første gang affære. Dermed var den amerikanske borgerrettighedsbevægelse sat i gang. Alt dette og meget mere kan man læse om i Amelia Boynton Robinsons bevægende bog »Bridge Across Jordan«.

Da Schiller Instituttet blev dannet i 1984, var Amelia Boynton Robinson med fra første færd. Hun er særdeles aktiv i den demokratiske præsidentkandidat Lyndon LaRouches valgkamp. Og hun er en kæmpe inspiration for de mange unge i »LaRouche Ungdomsbevægelsen« i både USA og Europa. Det kan jo aldrig gå helt galt, når vi har en engel blandt os.

AMELIA BOYNTON ROBINSON I KØBENHAVN

Den 1.-3. december fik Schiller Instituttet og LaRouche Ungdomsbevægelsen, LYM, besøg af Amelia Boynton Robinson, en af de helt store skikkelser fra den amerikanske borgerrettighedsbevægelse. Allerede i begyndelsen af 1930'erne tog Amelia, sammen med sin mand, kampen op for de sortes rettigheder i Alabama. Da Martin Luther King, Jr. trådte frem i slutningen af 50'erne, havde hun allerede været aktiv i mere end 25 år. Det var i Amelias hjem i Selma, Alabama, at Martin Luther King samlede borgerrettighedsbevægelsens ledere for at arrangere og planlægge de første store demonstrationer, bl.a. marchen fra Selma til Montgomery, Alabama, den 7. marts 1965. Ved Edmund Pettus-broen blev demonstranterne bombarderet med

tåregas, og en hårdt såret og bevidstløs Amelia Boynton Robinson blev efterladt i vejkanten. Det var denne »blodige søndag«, der for alvor satte gang i borgerrettighedsbevægelsen og gjorde den kendt verden over. I 1990 modtog Amelia Boynton Robinson Martin Luther King, Jr.'s Frihedsmedalje, og hun har i mange år været vicepræsident for Schiller Instituttet i USA. Hun er også aktiv i den demokratiske præsidentkandidat Lyndon LaRouches valgkamp.

Trods sine 92 år holdt Amelia Boynton Robinson et imponerende tempo under sit besøg i København. Umiddelbart efter sin ankomst mandag eftermiddag var hun i TV-byen for at blive interviewet til DR-2's program »Deadline«. Tirsdag eftermiddag var hun i Folketinget til et varmt og venligt møde med folketingsmedlem Henrik Vestergaard fra partiet Venstre, og tirsdag aften tryllebandt hun 110 fremmødte ved et offentligt møde i Østerbrohuset (op til mødet havde unge fra LYM uddelt 12.000 flyvesedler og opsat plakater overalt på universiteter og højere læreanstalter i det Storkøbenhavnske område).

Onsdag formiddag holdt hun en gæsteforelæsning på Geografisk Institut på Roskilde Universitet. Her havde overvintrende »munkemarxister« i lærerstaben ellers demonstreret deres særegne forhold til ytringsfriheden gennem hysteriske forsøg på at aflyse forelæsningen. I deres øjne bliver man nemlig helt automatisk diskvalificeret fra at ytre sig i det offentlige rum, hvis man har forbindelser til Lyndon LaRouche (70'ernes feberfantasier om LaRouche, EAP og CIA lever lystigt videre i venstrefløjens inderste kerne -red). Onsdag eftermiddag stillede Amelia op til interview med et dansk dagblad, og om aftenen var hun midtpunkt i selskab af unge fra Danmark, Sverige, Tyskland, USA og Venezuela.

På øverste billedet øverst lytter LYM-medlemmerne Ludwig fra Venezuela, Andreas fra Sverige og Tina fra Tyskland intenst til Amelia. Det samme gør Martin Krasnik fra DR-2's »Deadline« på nederste billedet. »Deadline« bragte et interview med

Amelia Boynton Robinson den 1. december. Man kunne også høre en nål falde til jorden i Østerbrohuset den 2. december, da 110 tilhørere fulgte Amelias præsentation. På billedet i midten ses et lille udsnit af forsamlingen.

Sin broders vogter: Interview med Amelia Boynton Robinson i Kristeligt-Dagblad den 29. december 2003

Marchen i Montgomery, Kristligt-Dagblad den 29. december 2003

Amelia i Danmark i 2007: klik her.

Flere artikler om Amelias liv og virke:
<http://schillerinstitute.org/amelia/main.html>

Fejring af Amelias 90. fødselsdag:
http://schillerinstitute.org/.../Labor.../conf_sep_2001_mw_.html

Læs et afsnit fra hendes bog her:
http://schillerinstitute.org/books/amelia_excerpt.html

Et begrænset antal af hendes bog er tilgængelig fra Schiller Instituttet.

**Lyndon LaRouche:
Det transatlantiske system er
færdigt:**

Erstat det nu!

26. august 2015 – Fra mandag, den 24. august at regne, er hele det transatlantiske system færdigt, udtalte Lyndon LaRouche i går. Vi står nu over for en global, systemisk nedsmeltning af systemet, som vil frembringe vilde, uforudsigelige følgevirkninger over hele planeten i de kommende dage og uger. Mod udgangen af denne uge vil vi se et nyt mønster komme frem, og bortset fra LaRouche og hans medarbejdere er der ingen, der kan håndtere det, der vil komme.

Der er ingen, der på nuværende tidspunkt kender krisens intensitet, sagde LaRouche, men det, der står klart, er, at vi står over for et generelt kollaps, der ikke kan standses, af det globale system. Det betyder, at vi må erklære *alle* Wall Streets fidusaktiver konkurs, sætte dem totalt ud af spil, og hurtigt fortsætte med at opbygge den fysiske økonomi i USA og internationalt.

LaRouche gjorde nar af den idé, at den såkaldte »Sort Mandag«-nedsmeltning af aktiemarkedene den 24. august skulle være krisens årsag; krakket var blot en demonstration af den kendsgerning, at markederne er begyndt at indhente virkelighedens totalt bankerotte system. Det er også forkert at give Kina skylden for krisen. De har været igennem vridemaskinen pga. kollapset i den globale handel, som i betydelig grad har indvirkning på deres økonomi, men de er *ikke* årsagen, understregede LaRouche.

Epicenteret er det transatlantiske finanssystem: det er dér, det virkelige krak foregår. Lande som Kina, Indien og andre BRIKS-nationer, og de nationer, der er associeret med dem, har en bedre chance for at overleve malstrømmen. USA har *ikke* en chance for at overleve, sagde LaRouche, med mindre vi hurtigt gennemfører den politik, som jeg har understreget: en omgående tilbagevenden til Franklin Roosevelts reorganisering af finanssystemet gennem Glass-Steagall og en erstatning af

finanssystemet med et kreditsystem i Hamiltons tradition, som vil udstede kredit til projekter, der giver vores befolkning produktiv beskæftigelse og forstærker dens videnskabelige og kulturelle evner. Den fysiske økonomi kan komme sig med dette skift i politik.

For at lancere dette må vi omgående erstatte Obama-præsidentskabet med ét, der er i stand til at håndtere krisen. Obama er stadig ude på at lancere atomkrig, drevet frem af finanskrisen, mod Rusland og Kina, og hans fjernelse fra embedet haster derfor dobbelt så meget. Det er af afgørende betydning, at han erstattes af et præsidentielt *team*, ikke et enkeltindivid, understregede LaRouche. Fra og med denne uge er det håbløst at overveje Hillary Clinton, fordi hun totalt har lagt sig på linje med Wall Street gennem sin pagt med Obama. Det samme rod finder vi på Republikanernes side; »og vær ikke en trumf ('Trump') for Wall Street«, tilføjede LaRouche.

Det er denne realitet, der er motoren bag alting. Det eneste, der ligger fast, er, at vi er gået ind i en periode med permanent krise.

Vores job omfatter at uddanne folk, som vi gør i LaRouches Manhattan-projekt, for at udvikle i dem de evner, som den nye økonomi vil kræve af menneskeheden. Vores trædesten udgøres af en uddannelse i klassisk musik og Kinas videnskabsprogram centreret omkring deres måneprogram for udvinding af helium-3 til udvikling af fusionskraft. Dette er den form for nye evner, som menneskeheden nu kræver.

**Skriv under på vores internationale
appel**

**for at stoppe den akutte fare for
3. Verdenskrig!**